

نیمه پر لیوان ایران در هانگزو

آینده تاریک نیست!

نگار رشیدی

تغییر محسوس در تعداد مدال‌های طلا نسبت به گذشته، نوعی دیدگاه منفی در مورد عملکرد کاروان ایران به وجود آورده اما این دوره از بازی‌های آسیایی برای کاروان ایران، دوره خاصی بود، چرا که در برخی از رشته‌ها برای اولین بار صاحب مدال شدیم. چیزی شبیه باز شدن یک دریچه جدید به ورزش ایران. علاوه بر این، بانوان هم در این دوره عملکرد درخشانی داشتند و بخش مهمی از بار کاروان را به دوش کشیدند. این یعنی می‌توان امیدواری زیادی به آینده پسران و دختران در ورزش ایران داشت. آن هم نه فقط در رشته‌های سنتی که زمانی به عنوان رشته‌های مدال آور شناخته می‌شدند.

روشن‌مان کردید!

کاری که تیم ملی شطرنج ایران در بازی‌های آسیایی انجام داد، باور نکردنی بود. چهار استاد بزرگ شطرنج ایران در حالی مدال طلای شطرنج تیمی را برای «اولین بار» از آن ایران کردند که قبل از شروع این مسابقه همه شانس قهرمانی را به چین و هند می‌دادند. به لحاظ شطرنج، آسیایی‌کی از برترین قهرمانان دنیایه شمار می‌رود و خیلی از چهره‌های صاحب نام دنیای شطرنج هم در این رقابت‌ها شرکت کرده بودند. با این حال اعضای تیم ملی ایران با هفت پیروزی و دو تساوی در ۹ مسابقه، قهرمان شایسته این رقابت‌ها شدند. این نغزات باید حفظ و تقویت شوند. چرا که به نظر می‌رسد خیلی زود آنها را در مهم‌ترین صحنه‌های جهانی تماشا خواهیم کرد.

سکویی که دوستش داشتیم

حضور هم‌زمان حسین رسولی و احسان حدادی روی سکوی قهرمانی پر تپاب دیسک، یکی از قاب‌ها بود که محال است به سادگی

پرونده هانگزو با ۵۴ مدال و رده هفتم بسته شد

پایان برزی

روز گذشته در آخرین روز از بازی‌های آسیایی هانگزو، سارا بهمنیار تنها نماینده ایران بود که به مصاف رقبای خود رفت. این کاراته‌کای وزن ۵۰ کیلوگرم ایران نیز در نهایت روی سکوی سوم ایستاد تا پایان کار کاروان کشورمان به رنگ برنز گره بخورد.

این در حالی است که بهمنیار شانس این را داشت که یک حسن ختام طلایی را برای کاروان رقم بزند. او اما در مرحله نیمه‌نهایی با نتیجه پنج بر چهار برابر مولدیر زانگبیربای از قزاقستان شکست خورد تا به جای فینال در رده‌بندی کار خود را دنبال کند. او در نهایت در مبارزه با حریف ژاپنی‌اش برای کسب مدال برنز با نتیجه ۶ بر پنج به پیروزی رسید و صاحب گردن‌آویز برنز شد.

اینکه کاروان ایران در نوزدهمین دوره بازی‌های آسیایی نتواند رده ششمی دوره قبل را تکرار کند، موضوعی بود که مدت‌ها پیش از شروع مسابقات مطرح شده بود. در نهایت هم این اتفاق افتاد و بازی‌های هانگزو با کسب ۵۴ مدال (۱۳ طلا، ۲۱ نقره و ۲۰ برنز) و ایستادن در رده هفتم پایین‌تر از چین، ژاپن، کره جنوبی، هند، ازبکستان و چین تایپه، به دفتر خاطرات ورزش ایران رفت.

البته شاید اگر تعداد قابل توجهی از ورزشکاران مان عملکرد بهتری می‌داشتند یا حتی با توجه به تعداد تاریخ‌سازی‌هایی که رقم خورد، کمیته ملی المپیک فرصت بیشتری به برخی رشته‌ها می‌داد، حداقل تعداد طلاها می‌توانست نزدیک به ۲۰ طلای دوره قبل باشد.

کمیته ملی المپیک با پایان بازی‌های آسیایی بلند بالا منتشر کرد که در آن به لزوم برنامه‌ریزی برای دوره بعدی بازی‌ها اشاره شده است. موضوعی که همه امید دارند در عمل تحقق یابد و چهار سال بعد که المپیک آسیایی برگزار می‌شود، کمیته المپیک به جای زیر ذره‌بین قرار دادن ورزشکاران برای اعزام یک کاروان کیفی، با گام‌هایی محکم برای فتح بهترین رده‌ها حرکت کند.

هر چند نباید فراموش کرد که بازی‌های المپیک ۲۰۲۴ پاریس در چشم‌بر هم زدنی از راه خواهد رسید و طبیعتاً حضوری موفق در این بازی‌ها باید اولویت اول ورزشکاران، فدراسیون‌ها و کمیته ملی المپیک باشد. مسدال‌آوران ایران در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگزو چین؛ تیم ملی شطرنج، تیم ملی والیبال، افشین سلیمی و یوسف صبری (ووشو)، صادق آذرنگ (کاراته)، حسین رسولی (تپاب دیسک)، رضا علیپور (سنگنوردی)، محمدهادی ساروی و امین میرزاده (کشتی فرنگی)، سجاد گنج‌زاده (کاراته)، یونس امامی، حسن بزدانی و امیرحسین زارع (کشتی آزاد) طلایی‌های کاروان ایران هستند.

همچنین تیم چهار نفره روئینگ بانوان، تیم دو نفره روئینگ بانوان، مهدی حاج‌موسایی، علیرضا حسین‌پور و آری سلیمی (تکواندو)، شجاع پناهی، الهه منصوریان، محسن محمدسیفی و زهرآکیانی (ووشو)، مهدی الفتی (ژیمناستیک)، مجید وحید بریمانلو، دنیا آقایی و زهرآقایی (کاراته)، احسان حدادی (تپاب دیسک)، امین کاویانی‌نژاد و ناصر علیزاده (کشتی فرنگی)، ترانه احمدی (فری استایل اسکیت)، تیم ملی کبدمردان، رحمان عموزاد و مجتبی گلجی (کشتی آزاد) و علی داوودی (وزنه‌برداری) مدال نقره را به گردان آوریدند.

در نهایت مرجان سلحشوری، مینا نعمت‌زاده، متین رضایی، ملیکا میرحسینی و مهران برخورداری (تکواندو)، فرانک پرتوآذر (دوچرخه‌سواری)، تیم دوپل تنیس روی میز و تیم ملی تنیس روی میز، محمد رهبری و تیم ملی شمشیربازی (شمشیربازی)، شهریانو منصوریان (ووشو)، تیم تیراندازی تپانچه ۱۰ متر میکس، تیم کایاک ۵۰۰ متر دو نفره و تیم کاندو نقره (قایقرانی)، هدیه کاظمی کایاک ۵۰۰ متر (قایقرانی)، ملیکا امینوند (کاراته)، دانیال سپهری (کشتی فرنگی)، تیم ملی کبدمردان، فاطمه سعادی و سارا بهمنیار (کاراته) روی سکوی سوم ایستادند و مدال برنز این رقابت‌ها را تصاحب کردند.

سال، یک مدال بازی‌های آسیایی در رشته تیمی تنیس روی میز را برای ایران به ارمغان بیاورد. نوشاد و نیما اما دست‌بردار نبودند و کار بزرگ دیگری هم انجام دادند. این دو نفر با رسیدن به نیمه‌نهایی و تحمیل یک شکست دیگر به ژاپن، یک برنز دیگر هم گرفتند. برنزی که اولین مدال تاریخ تنیس روی میز ایران در رشته دوپل بازی‌های آسیایی محسوب می‌شد. هر چقدر از بزرگی کار پینگ‌پنگ بازان ایرانی در هانگزو بگوییم کم گفته‌ایم. از یاد نبریم که بهترین‌های این رشته ورزشی در همه دنیا، آسیایی هستند و به کشور چین تعلق دارند. ستاره‌های ایرانی هم در رشته‌های تیمی این رقابت‌ها فقط روبه‌روی چین بازنده شدند و به طور کلی، رقابت‌هایی عجیب‌آورد و درخششان را پشت سر گذاشتند تا بازی‌های آسیایی هانگزو را با بلخندی به پهنای صورت ترک کنند.

نقره‌هایی از جنس طلا

دختران روئینگ ایران هم در رشته دو نفره و هم چهار نفره، در بازی‌های آسیایی حرف‌های زیادی برای گفتن داشتند. اولین مدال کاروان ایران در این بازی‌ها، نقره‌ای بود که مهسا جاویر و زینب نوروزی در روئینگ سنگین وزن دو نفره از آن خودشان کردند. نقره بعدی نیز به تیم چهار نفره مهسا جاویر، زینب نوروزی، نازنین ملایی و فاطمه مجلی رسید. این موفقیت‌ها روحیه زیادی به کاروان ایران بخشید، چرا که اولین مدال‌های کاروان در این رشته به دست آمدند.

برادران شگفتی‌ساز

برادران عالمیسان در هانگزو، کلبوس بزرگ تنیس روی میز ژاپن بودند. ایران ابتدا در رشته تیمی سه نفره، ژاپن را شکست داد تا بعد از ۶۵

ایران حساب‌نمی‌کردند اما الفتی با این دستاورد، نگاه‌ها به این رشته ورزشی در ایران را کاملاً تغییر داد. شاید این سرآغازی برای یک انقلاب بزرگ در ژیمناستیک ایران باشد.

ازمدال تار کورد

دختران اسکیت‌باز ایرانی نیز حضور فوق‌العاده‌ای در بازی‌های آسیایی هانگزو داشتند و بی‌نهایت خوش درخشیدند. رومینا سرلک با شکستن رکورد جهان در این بازی‌ها، خبرساز شد. حالا برای خیلی از ستاره‌های اسکیت دنیا جالب است که بدانند این دختر ایرانی چطور توانسته رکورد جهان را جابه‌جا کند. ترانه احمدی هم به فینال رقابت‌ها رسید و در نهایت مدال نقره بازی‌های آسیایی را به دست آورد. این هم اولین مدال تاریخ اسکیت ایران در بازی‌های آسیایی بود.

در بازی‌های آسیایی هانگزو، بانوان عملکرد درخشانی داشتند و بخش مهمی از بار کاروان را به دوش کشیدند.

این یعنی می‌توان امیدواری زیادی به آینده پسران و دختران در ورزش ایران داشت. آن هم نه فقط در رشته‌های سنتی که زمانی به عنوان رشته‌های مدال آور شناخته می‌شدند

چهره به چهره

نیمه خالی لیوان هانگزو

ستاره‌هایی که ناامیدمان کردند!

آریا رهنورد

اگر همان ۲۰ طلای دو دوره گذشته را در این دوره بازی‌های آسیایی تکرار می‌کردیم، باز هم رتبه‌های مشابه رتبه‌های گذشته در این بازی‌ها به دست می‌آوردیم اما سهم ایران در هانگزو ۱۳ طلا بود. برای اولین بار از سال ۲۰۰۶، ایران جایی بین ۶ کشور اول جدول مسابقه‌ها نداشت. دلیل این اتفاق را باید در عملکرد ضعیف ستاره‌هایی جست‌وجو کنیم که در این بازی‌ها در حد و اندازه‌های نام و سوابق‌شان ظاهر نشدند. چهره‌هایی که اصلاً نتوانستند انتظارها را برآورده کنند و در زمین مسابقه، خودی نشان بدهند.

جواد فروغی: رسیدن از طلای المپیک به رده

بیست و ششم بازی‌های آسیایی، عجیب‌ترین اتفاقی بود که برای یک ورزشکار ایرانی در هانگزو رخ داد. جواد فروغی قبل از شروع این بازی‌ها، شانس مسلم طلای ایران بود و به همین دلیل به عنوان یکی از دو پرچم‌دار کاروان ایران در این بازی‌ها نیز برگزیده شد. با این وجود عملکرد فروغی در این بازی‌ها اصلاً قابل قبول نبود و او به هیچ وجه نتوانست در حد و اندازه‌های خودش ظاهر شود. این عملکرد فروغی نگرانی‌ها را در مورد تیراندازی ایران در فاصله یک سال به المپیک بیشتر از قبل می‌کند. چرا که به طور کلی تیراندازی اصلاً رشته‌های موفق ایران در هانگزو به شمار نمی‌رفت.

ناهید کیانی: اصلی‌ترین ستاره تیم

ملی‌تواندوی ایران هم مثل فروغی، یکی از دو پرچم‌دار ایران در هانگزو بود اما ظاهر این مساله هم اصلاً برای او اتفاقات خوبی را رقم نداد. ناهید کیانی که سابقه بردن طلای جهان را هم داشت، در همان اولین مسابقه شکست خورد و جدول بازی‌ها را ترک کرد. اگر او روبه‌روی حریفی از کره بازنده می‌شد، ماجرا کمی قابل درک به نظر می‌رسید اما باختن در گام اول مقابل حریفی نه‌چندان مطرح، یک ضربه بزرگ و جبران‌ناپذیر برای کاروان ایران به شمار می‌رفت. به نظر می‌رسد کیانی رقیبش را به اندازه کافی جدی نگرفته و برای بازی اول به خوبی آماده نشده است.

دوندگان صدمتر: ایران در دوومیدانی امید زیادی به درخشش دوندگانش در رشته صدمتر داشت اما این نغزات هم انتظارها را برآورده نکردند. یکی از این نغزات حسن نفتیان بود که سریع‌ترین مرد ایران به شمار می‌رود. چهره‌ای که حتی به فینال هم رسید اما در نهایت در جایگاه چهارم قرار گرفت و حتی یک برنز هم به دست نیاورد. حسن البتّه از فدراسیون نیز به شدت شاکه بود که امکانات کافی را در اختیارش نگذاشته‌اند و حتی یک ماساژور را برای او به هانگزو نبرده‌اند. در دو صدمتر زنان، فرزانه فصیحی به فینال نرسید و حمیده اسماعیل‌نژاد که به فینال رسیده بود نیز سرانجام در جایگاه هفتم قرار گرفت تا دست دوندگان ایران از مدال هانگزو خالی بماند.

دانیال شه‌بخش: قرعه‌سخت شه‌بخش در بوکس، او را به ناکام‌ترین چهره این رشته در هانگزو تبدیل کرد. دانیال در همان بازی اول به مصاف حریفی از چین رفت و روبه‌روی این ورزشکار کشور میزبان بازنده شد. در سریع‌ترین زمان ممکن از جدول کنار برد. بوکس ایران در پنج وزن حتی یک چهره در نیمه‌نهایی بازی‌های آسیایی هم نداشت.

علی پاکدامن: خیلی‌ها انتظار داشتند علی پاکدامن را در فینال سابِر انفرادی تماشا کنند. او با چهار برد و یک

دروازه‌مس می‌کردند. تنها گل استقلال در این بازی روی ارسال سعید مهری و البته اشتباه میثم تیموری، وارد دروازه تیم ساکت الهامی شد. این گل به خودی، استقلال را به صدر جدول رده‌بندی لیگ برتر فرستاد.

نکته جالب در مورد ترکیب استقلال، استفاده نکوا از سه مدافع بود. او که سید حسین حسینی را روی خط دروازه داشت، از ایمان سلیمی و محمد حسین مرادمنند در دفاع استفاده کرد و روز به چشمی را نیز بین این دو نفر قرار داد. با این روش بازی، سعید مهری، زبیر نیک‌نفس و آرش رضواند به سه هافبک میانی تیم تبدیل شدند. یامگا و سلمانی در دو سمت قرار گرفتند و مهرداد محمدی و آرمان رضانی نیز دو مهاجم تیم بودند. داستان آرمان هم در نوع خودش جالب به نظر می‌رسد. بازیکنی که زمانی در فهرست خروجی باشگاه قرار گرفته بود، حالا برای دومین هفته متوالی در ترکیب فیکس تیم دیده شد و البته باز هم موفق به گلزنی برای این تیم نشد.

اگر بازی سپاهان را کنار بگذاریم، استقلال در همه دیدارهای دیگرش در لیگ

شکست از دور انفرادی رد شد اما در اولین بازی حذفی به حریف چینی باخت و شانس مدال انفرادی را از دست داد. در مجموع پاکدامن در هانگزو، فاصله زیادی با فرم ایده‌آل همیشگی‌اش داشت و نتوانست آن ستاره درخشانی قبلی را دوباره روی صحنه بیاورد.

مشکات الزهرا صفی: یکی از اولین شوک‌ها به کاروان ایران در هانگزو، با حذف تنها نماینده تنیس بانوان کاروان در این بازی‌ها رقم خورد. مشکات الزهرا صفی که سابقه حضور در تورنمنت‌های بزرگ دنیای تنیس را هم داشت، در همان نبرد اول بازی را به حریفی از چین تایپه واگذار کرد. او البته ظاهر در زمان ورود به دهکده بازی‌های تیمار شده بود و این بیماری، روی فرم بدنی‌اش تاثیر زیادی گذاشت. به هر حال ماجراجویی مشکات در هانگزو قبل از اینکه شروع شود، تمام شود!

میرمصطفی جوادی: وزنه‌برداری زمانی یکی از اصلی‌ترین امیدهای ایران برای بازی‌های آسیایی بود اما این بار در این رشته فقط یک نقره به دست آوردیم که علی داوودی آن را تصاحب کرد. میرمصطفی جوادی که در رقابت‌های جهانی شاهکار کرده بود، این بار در رده نهم وزن خودش ایستاد و اصلاً شرایط خوبی را در هانگزو سپری نکرد. او بسیار ضعیف‌تر از حد انتظار در بازی‌های آسیایی ظاهر شد.

میثم دلخانی: از ۱۲ کشتی‌گیر ایران در هانگزو، ۱۰ نفر مدال گرفتند. مدال نگرستن ابراهیم خواری با توجه به جوانی و تجربه کمش قابل توجیه بود اما میثم دلخانی که چند تجربه جهانی دارد، در این بازی بسیار ضعیف ظاهر شد. شاید این موضوع به قیمت کنار رفتن او از تیم ملی تمام شود.

این دو کاراته‌کا: بهمن عسگری و امیر مهدی زاده نیز دو ستاره تیم ملی کاراته ایران بودند که در هانگزو به هیچ وجه قابل قبول ظاهر نشدند و بدون آن که مدالی به دست بیاورند، هانگزو را ترک کردند.

برتر برنده شده و در دفاع نیز عملکرد قابل قبولی داشته است. این تیم خیلی‌ها را یاد تیم فرهاد مجیدی می‌اندازد. تیمی که به آرامی و با پوستگی زیادی در مسیر قهرمانی در لیگ حرکت کرد. با این حال رقبای فعلی استقلال از رقبای آن فصل تیم فرهاد خیلی سخت‌تر به نظر می‌رسند. استقلال باید با سپاهانی رقابت کند که عیسی آل‌کثیر را هم به ترکیب اضافه کرده است. بازیکنی که در همان اولین بازی توانسته دو گل برای طلایی‌ها بزند. استقلال باید با پرسپولیس رقابت کند که کلاس بازی‌اش را در قطر مقابل الدحیل به نمایش گذاشته است. شاید تنها برگ برنده مهم استقلال نسبت به این دو تیم، حضور نداشتن در لیگ قهرمانان باشد اما اساساً لیگ برتر آنقدر تعطیل می‌شود که بازیکنان حاضر در لیگ قهرمانان هم فشرده‌گی خاصی را احساس نمی‌کنند. به هر حال کار نکو برای رسیدن به موفقیت هنوز دشوار است اما تیم او خیلی خوب در شروع فصل امتیاز جمع کرده و همه این امتیازها در پایان فصل به کارش خواهند آمد. این امتیازها موجب می‌شوند که آبی‌ها فصل را با آمش بیشتری دنبال کنند. این تیم هفته به هفته در مسیر تبدیل شدن به یک تیم بهتر قرار دارد.

